Ο ρόλος του προηγμένου κοινοτικού νοσηλευτή στην ευάλωτη ομάδα πληθυσμού των μητέρων σε μονογονεϊκή οικογένεια (ΜΜΟ).

Έλενα Ρούσου, Χριστιάνα Κούτα

Εισαγωγή: Οι μονογονεϊκές οικογένειες αποτελούν μια ευάλωτη ομάδα πληθυσμού.
Η κοινωνική ανισότητα και η φτώχεια λόγο της δυσκολίας ένταξης στην αγορά εργασίας και συμφιλίωσης της επαγγελματικής με την οικογενειακή ζωή, φαίνεται να σχετίζεται με αυξημένα επίπεδα χρόνιου στρες, τα οποία οδηγούν σε κίνδυνο ανάπτυξης χρόνιων προβλημάτων υγείας με αρνητικό αντίκτυπο στα παιδιά τους και κατ'επέκταση στην κοινωνία ευρύτερα προβλήματα. Η ανάπτυξη δράσεων για τη δημόσια υγεία απαιτεί μετατόπιση της βαρύτητας του συστήματος υγείας προς την πρόληψη και την προαγωγή υγείας, συνεπώς απαιτούνται διαρθρωτικές αλλαγές με έμφαση στην Πρωτοβάθμια φροντίδα Υγείας και τη Δημόσια Υγεία.
Σκοπός: Η παρουσίαση των αποτελεσμάτων που αφορούν την αξιολόγηση της γενικής ψυχοσωματικής υγείας των ΜΜΟ στην Κύπρο και η ανάλυση του ρόλου του προηγμένου κοινοτικού νοσηλευτή (ΠΚΝ) όσον αφορά τη λήψη μέτρων για τη προαγωγή της υγείας.
Μέθοδος: Πρόκειται για μια περιγραφική μελέτη συσχέτισης. Το επίπεδο της γενικής υγείας αξιολογήθηκε με την ερώτηση αυτό-αξιολόγησης της υγείας (SRH), το εργαλείο Γενικής Ψυχοσωματικής Υγείας (GHQ-28), και το CES-D για την παρουσία συμπτωμάτων κατάθλιψης. Η παρεχόμενη κοινωνική στήριξη αξιολογήθηκε με το ερωτηματολόγιο Social Provision Scale (SPS).
Αποτελέσματα: Στην έρευνα συμμετείχαν 316 ΜΜΟ. Το 41,3% των ΜΜΟ στην Κύπρο αξιολογούν το επίπεδο της γενικής τους υγείας ως 'λιγότερο από καλό', το 44,6% παρουσιάζει ψυχοσωματική επιβάρυνση και το 38,9% φαίνεται να εκδηλώνει καταθλιπτικά συμπτώματα. Παράλληλα, εντοπίστηκαν σημαντικές συσχετίσεις μεταξύ των ΜΜΟ που είχαν μειωμένο επίπεδο της υγείας με τα κοινωνικο-δημογραφικά χαρακτηριστικά και το επίπεδο της παρεχόμενης κοινωνικής στήριξης.
Συμπεράσματα: Οι μονογονεϊκές οικογένειες θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο λεπτομερούς μελέτης κατά τη χάραξη και εφαρμογή πολιτικών της οικογένεια, τη διαμόρφωση ενός κατάλληλου θεσμικού πλαισίου και την υιοθέτηση εξειδικευμένων παρεμβάσεων. Οι (ΠΚΝ) έχοντας ηγετικό ρόλο στις υπηρεσίες της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, καλούνται να προάγουν την υγεία των πληθυσμών και τη βελτίωση της κοινότητας. Ο ρόλος και οι δραστηριότητες του είναι ουσιαστικός στον περιορισμό των ανισοτήτων που σχετίζονται με την υγεία των ΜΜΟ.